

1. neděle po Velikonocích (Quasimodogeniti)

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás vzkříšeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení. (1. Petrův 2,2)

Pozdrav

Píseň: 665

Modlitba: Věčný Bože, Ty přinášíš odpuštění a pokoj. Vzkříšením svého Syna jsi proměnil tento svět a chceš proměňovat i lidské životy. Naplňuj nás svým Duchem. Posiluj víru svého lidu a dávej mu naději v pochybnostech a zkouškách. Vdechuj mu stále svůj nevyčerpatelný a neutuchající život. Dávej nám oči, které vidí potřeby druhých a neodvracejí se od nich, dávej nám schopnost dotýkat se ran tohoto světa, v nichž krvácí tvůj Syn. Pozvedej nás, když padáme a hřešíme a ved' nás cestou, která vede do opravdového života. Prosíme o to skrze Tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, jenž s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: Skutky 4,32–35

Píseň: 662

2. čtení: Jan 20,19–31

Kázání

Je neděle. Stejně jako tehdy, když Pán vstal z mrtvých a zjevil se učedníkům schovávajícím se za zavřenými dveřmi. A snad měli zámeč i na svých srdcích. Nacházeli se totiž v zajetí strachu, zatím se nenechali naplnit velikonoční radostí. Už o Vzkříšeném slyšeli, tahle velká novina jim už byla zvěstována. Ale stejně nevěří. Nebo snad nemohou pochopit? Anebo jsou zmateni?

Najednou se děje něco zvláštního. Ježíš stojí uprostřed nich! Přichází s přáním pokoje. Dokonce dvojitém. Nikoli s výčitkami. Má před sebou ty, kteří mu – až na jednoho – nebyli ve chvílích utrpení oporou. Raději se k němu neznali. Jenže Ježíš je nekárá, nevyčítá jim jejich zbabělost, ani je nezahanbuje chválou toho jediného, který mu svoji lásku prokázal až do konce. Ukazuje jim stopy svého umučení. Je to On. Ten ukřižovaný, probodený. A nyní opět živý. Nestydí se za své rány, nesnaží se je zamaskovat. Jsou jeho poznávacím znamením. Už k němu neodmyslitelně patří a budou patřit. Znamená to, že má pořád tělo. Lidské tělo. I když

proměněné. Nestal se pouhou duchovní bytostí, nepohrdá tělem, hmotou, tím, co je lidské. Naopak – přivádí hmotu do slávy.

Učedníci se konečně dokáží radovat. Ale Ježíšovým záměrem není ponechat je v pouhé euforii. Má pro ně úkol, poslání. Ale nic moc jim k tomu neřekne. Nedostávají podrobné instrukce, co přesně mají dělat. Dozívají se jen, že jejich mise má spočívat v odpouštění či neodpouštění hříchů. Podle Ježíše tedy hřích hra a je v lidském údělu důležitou rolí. A jistě je lepší a žádoucnější hříchy odpouštět než zadržovat. Smyslem Kristovy mise do světa bylo právě odpuštění vin, smíření lidí s Bohem. Úkolem učedníků a církve je tudíž odhalovat hřích a dávat zakoušet, že život, který je založen na odpuštění, na nápravě vztahů s Bohem i lidmi, je tím pravým a dobrým životem. Že stojí zato. Učedníci, kteří zakusili, že jim Ježíš prominul jejich poklesky, jejich nestatečnost, mají být těmi, kdo jednají ve stejném duchu jako on. Důležitost odpuštění se zřetelně ukáže, když se podíváme na nefunkční a narušené vztahy mezi lidmi, na rozhádané rodiny, na nenávisť a konflikty mezi národy. K tomuto úkolu jsou učedníci vyzbrojeni Ježíšovým pokojem a Duchem svatým. Tak jako Stvořitel vdechl člověku na počátku život, tak nyní Ježíš předává učedníkům opět tohoto tvůrčího Ducha. V jeho síle a díky jeho kreativitě mohou ve svém poslání obstát.

O týden později. Opět je neděle, opět jsou učedníci zavřeni, zamčeni, schovaní. Jako by je setkání se Vzkříšeným vůbec nezměnilo. I tentokrát přichází Pán, staví se doprostřed jejich společenství a přeje jim pokoj. Ani teď je nekárá. A nekárá ani Tomáše, který má svoje podmínky, aby mohl věřit. Je na nás, budeme-li Tomáše považovat za nevěřícího v negativním smyslu, nebo za zdravě kriticky myslícího člověka. Ostatně ta druhá varianta by se neměla, zvláště dnes, podceňovat. Ježíš mu však dává příležitost, aby učinil, co chce. Vychází mu vstříc. Má pro něj pochopení. A Tomáš už si snad ani nepotřebuje sáhnout. Vidí, věří a vyznává. Poznává v Ježíšovi samotného Boha.

Společenství učedníků předznamenává společenství církve. Ta se ve většině svých společenství schází k bohoslužbám právě v neděli, v první den týdne. Nikoli pondělí, nýbrž neděle, den Páně, den vzkříšení, je začátkem. Obvykle se ve svých nedělních ani jiných shromážděních nezamykáme, i když i takové případy asi mohou nastat. Například tam, kde křesťané žijí v ohrožení. Ale i když jsou chrámy a modlitebny otevřené a přístupné komukoli, možná má církev někdy strach z těch druhých. Jsme rádi mezi svými a na lidi zvenčí nejsme příliš zvědaví. Nebo můžeme trpět strachem z následování, z toho, co by po nás mohl Ježíš chtít... A to opakovaně. Ale ani takhle chronická bázlivost není Ježíšovi na překážku, aby nemohl vždy znovu přijít a popřát bázlivým pokoj a vzbudit v nich radost. Obnovit v nich působení Ducha svatého, aby je přiměl vyjít ven a konat své poslání.

Úkolem církve je svědčit o Kristu, zvěstovat Jeho odpouštějící lásku. Zvat k víře, která si vystačí bez vidění Krista v těle. Ale navzdory tomu má také umožňovat osobní setkání se Vzkříšeným Pánem. Navázat s ním vztah. Církev je založena na svědectví, na předávání víry, ale na Tomášově příkladu je patrné, že svědectví druhých vždy nestačí. Osobní zkušenost je lepší a účinnější.

Už jsme narazili na skutečnost, že Vzkříšený Pán dává najevo svoji totožnost s ukřižovaným Ježíšem Nazaretským. Ukazuje svoje rány, které mu zasadila lidská ruka. Dává Tomášovi

možnost, aby se jich dotkl. Také dnes lidé zasazují rány jiným lidem. Nepovažují je za obraz Boží, ale za prostředek k dosažení svých cílů. To je jeden z projevů hříchu. Ale jsou tady také rány, které nejsou způsobeny lidskou rukou, ale třeba přírodními vlivy. A jistě by bylo projevem hříchu i to, kdybychom se těmto ranám vyhýbali. Kdybychom nebrali vážně utrpení, kterému je tolik lidí z různých důvodů vystaveno. Máme na ně pamatovat nejen v modlitbách, ale také praktickou pomocí. Můžeme například přispět do potravinové sbírky, což v době pandemie a ekonomických potíží mnoha lidí může být docela prospěšné. Nebo poslat peníze na nějaké dobročinné účely. Ale jistě nemusí zůstat jen u této nepřímé pomoci. Pomáhejme podle svých možností a schopností. I v tom může spočívat naplňování našeho úkolu přinášet do světa smíření a obnovu.

Píseň: 350

Přímluvy: Volejme k Pánu slovy „Prosíme Tě, vyslyš nás“.

Milosrdný Bože, Ty odpouštíš naše viny a voláš nás k tomu, abychom i my stejně jednali vůči svým bližním. Dávej nám k tomu sílu a velkorysost. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Dej, ať se tvůj lid dokáže radovat z Kristova vzkříšení a ať umí v jeho světle kreativně a neúnavně usilovat o pokoj a smíření tam, kde se jich nedostává. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Ujímej se lidí v uprchlických táborech, ve vyloučených lokalitách a chudinských čtvrtích i těch, kdo žijí na ulici. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Dávej moudrost těm, kdo řídí náš stát, aby dokázali co nejlépe zvládnout zdravotní i ekonomickou situaci. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Dej, ať návrat žáků do škol přinese prospěch jim, jejich rodinám i učitelům. Prosíme, aby ztížená možnost vzdělávání neohrozila budoucnost mladé generace. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Potěšuj zarmoucené, dávej sílu slabým a odvalu bojácným, povzbuzuj pronásledované a utlačované. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Požehnej zemskou úrodu, dopřej dobré počasí a pomáhej těm, kdo se starají o to, abychom měli dostatek potravin a dalších životních potřeb. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 333A

Ohlášky

- Minulou neděli jsme vykonali celocírkevní sbírku na Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty. Tato sbírka vynesla 6660,- Kč. Také jsme ukončili Postní sbírku určenou na podporu práce Diakonie ČCE v Libanonu. Vybrali jsme a odešleme 12 500,- Kč. Děkujeme všem dárcům.

- V následujícím týdnu plánujeme následující setkání:

ve středu – od 17:30 biblická hodina on-line,

v neděli – od 9:00 bohoslužby

- Narozeniny v následujícím týdnu bude mít sestra Eva Petrášová. Přejeme jí vše dobré a boží požehnání do dalších dnů.

Poslání: Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. (Efezským 4,32)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 487